

Sygn. akt X GC 372/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Leszek Guza

Protokolant: Anna Rogal

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z o. o. w S.

przeciwko (...) SERWIS S.A. w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanej (...) SERWIS S.A. w W. na rzecz powódki (...) spółki z o. o. w S. kwotę 171 823,77 (sto siedemdziesiąt jeden tysięcy osiemset dwadzieścia trzy 77/100) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27 marca 2013 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanej (...) SERWIS S.A. w W. na rzecz powódki (...) spółki z o. o. w S. kwotę 15 809,00 (piętnaście tysięcy osiemset dziewięć 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Leszek Guza

X GC 372/13

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z o.o. w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SERWIS S.A. w W. kwoty 171 823 , 77 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa oraz kosztów postępowania.

Na uzasadnienie podał powód , że strony łączyła pisemna umowa o roboty budowlane zawarta w dniu 30 października 2008 r. na podstawie wcześniejszego zlecenia z dnia 28 października 2008 r.

Zgodnie z § 12 umowy powód udzielił pozwanemu gwarancji na okres 24 miesięcy od dnia podpisania końcowego protokołu odbioru.

Zgodnie z § 13 umowy pozwany potrącił powodowi z wystawionych faktur łącznie 5% ich wartości tytułem kaucji gwarancyjnych.

Końcowy protokół odbioru został sporządzony w dniu 17 kwietnia 2009 r. i wtedy też pozwany zwrócił połowę zatrzymanej kaucji.

Pozwem powód dochodził zwrotu reszty kaucji , która zgodnie z zapisami umowy winna być zwrócona po dokonaniu ostatecznego odbioru.

Wskazał powód, że pozwany uchyla się od tego odbioru.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Na uzasadnienie podniósł, że jedynym dokumentem regulującym stosunki stron jest zlecenie a te nie zawiera ani uregulowań dotyczących gwarancji, ani zapisów dotyczących zabezpieczenia roszczeń gwarancyjnych w formie kaucji.

Pozwany nie zaprzeczył, że pozostają nieuregulowane dochodzone pozwem kwoty z tytułu wynagrodzenia należnego powodowi ale podniósł w tym zakresie zarzut przedawnienia.

Podniósł pozwany również, że stosuje praktykę "przenoszenia" zapisów umowy z inwestorem na umowy z podwykonawcami a w tym przypadku zapisy umowy z inwestorem przewidywały zwrot 70% kaucji po zakończeniu robót.

Sąd ustalił :

W dniu 23 października 2008 r. pozwany zawarł z (...) umowę na mocy której zobowiązał się wykonać płytę stacjonarnego sztucznego lodowiska.

(dowód - umowa k. 19-21, aneks k. 24)

W dniu 28 października 2008 r. pozwany zlecił wykonanie płyty lodowiska w P. powodowi.

(dowód - zlecenie k. 22-23)

W dniu 30 października 2008 r. strony zawarły umowę pisemną, na mocy której pozwany zlecił powodowi wykonanie płyty lodowiska. W § 12 umowy określono okres gwarancji na 24 miesiące a w § 13 umowy określono wysokość potrąceń gwarancyjnych na 5% i terminy zwrotu potrąconych kwot na 30 dni od daty wykonania zamówienia dla 2,5% oraz 15 dni po dokonaniu odbioru ostatecznego robót dla pozostałej kwoty. W § 5 określono termin odbioru ostatecznego na 14 dni od daty upływu okresu gwarancji.

(dowód - projekt umowy k. 89-91, zeznania świadków P. L., S. E. nagranie z dnia 6 lutego 2014 r. D. K. nagranie z dnia 3 kwietnia 2014 r. , zeznanie powoda nagranie z dnia 3 kwietnia 2014 r.)

W dniu 17 listopada 2008 r. pozwany zgłosił inwestorowi podwykonawcę w osobie powoda. Do zgłoszenia dołączył projekt umowy z podwykonawcą om zapisach analogicznych jak przedstawione wyżej.

(dowód - zgłoszenie i projekt umowy k. 197-203)

W trakcie prac pozwany zatrzymywał z należności powoda kwotę 5% tytułem kaucji gwarancyjnej. Po zakończeniu prac strony dokonały częściowego rozliczenia kaucji. Zatrzymana została kwota dochodzona pozwem.

(dowód - wyciągi z rachunków, potwierdzenia salda, pisma, kompensaty, rozliczenie kaucji, protokół k. 25-35, faktury , rozliczenia k. 42-88)

W okresie gwarancyjnym powód na żądanie pozwanego usuwał usterki.

(dowód - pisma k. 15-16, protokół k. 17-18, protokół k. 36, notatka k. 37)

W dniu 6 grudnia 2012 r. powód wezwał pozwanego do ostatecznego odbioru robót. Strony toczyły korespondencję w tym temacie

(dowód - wezwanie k. 39, pisma k. 38, 40-41)

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd w oparciu o złożone dokumenty i zeznania przesłuchanych osób.

Złożone przez powoda dokumenty uznał Sąd za wiarygodne bowiem nie były one kwestionowane przez strony i nie budziły zasadniczych wątpliwości Sądu.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom przesłuchanych świadków oraz strony powodowej. Zeznania te były spójne i nawzajem się uzupełniały.

Za nie mające znaczenia dla niniejszej sprawy uznał Sąd złożone przez pozwanego wraz z pismem z dnia 11 marca 2014 r. rejestr umów rejestr korespondencji. Jak wynika z materiału dowodowego w omawianym okresie zdarzały się u pozwanego przypadki zaginięcia umowy lub jej nie zarejestrowania w rejestrze (świadek D. K.). Z tego tytułu toczyły się nawet postępowania karne przeciwko byłym członkom zarządu pozwanego.

Za pozbawione znaczenia uzna Sąd zeznania pozwanego, które sprowadzały się do stwierdzenia, że nie ma u pozwanego oryginału umowy z powodem. Z faktu tego jednak nie wynika aby umowa taka nigdy nie istniała.

Sąd zważył :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Między stronami nie było sporne, że powód wykonywał na zlecenie pozwanego opisane wyżej prace oraz to, że z wynagrodzenia należnego z tego tytułu powodowi pozwany potrącił (nie zapłacił powodowi) kwoty dochodzonej pozwem.

Te okoliczności znajdowały również potwierdzenie w złożonych przez powoda dokumentach.

Sporne między stronami było to z jakiego tytułu pozwany potrącił owe należności i to czy strony łączyła umowa pisemna o treści wskazywanej przez powoda.

W tym zakresie Sąd ustalił, iż strony łączyła umowa pisemna a podstawą potrącenia dochodzonych należności były zapisy owej umowy.

Ustalenia Sądu w omawianym zakresie znajdują oparcie w treści zeznań świadków P. L. i S. E. oraz powoda, którzy zeznali, że podpisywali lub widzieli umowę pisemną. Zeznania te wspierają zeznania świadka D. K., który wskazywał, że umowa taka musiała być podpisana. Ponadto te ustalenia znajdują oparcie w udowodnionym fakcie zgłoszenia projektu umowy pisemnej inwestorowi oraz w fakcie, że pozwany rzeczywiście potrącał powodowi objęte sporem należności i strony dokonywały rozliczeń z tego tytułu wskazując, że podstawą rozliczeń były zatrzymane kaucje gwarancyjne.

Wszystkie te okoliczności nakazują uznać słuszność twierdzeń powoda o istnieniu umowy pisemnej o treści wskazanej przez powoda oraz o tym, że dochodzone pozwem kwoty stanowią kaucje gwarancyjne przewidziane umową.

W sytuacji zaś gdy nie jest sporne, że upłynął już okres gwarancji przewidziany umową i zaistniały podstawy do podpisania protokołu ostatecznego od którego podpisania pozwany się uchyla należy uznać, że roszczenie powoda o zwrot kaucji znajduje oparcie w zapisie § 13 umowy stron.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzone kwoty wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

O kosztach orzekł Sąd zgodnie z art. 98 k.p.c. Pozwany, który przegrał proces zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty.

Na koszty poniesione przez powoda złożyły się :

- opłata - 8 592 zł,

- wynagrodzenie adwokackie za pierwszą instancję = 3 600 zł.

- opłata skarbową – 17 zł.

Wysokość zasądzanego wynagrodzenia ustalił Sąd w oparciu o par. 2 ust. 1 i par. 6 pkt 6 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. nr 163 poz. 1348 ze zmianami).

SSO Leszek Guza